

Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873".

Riør: Da jeg i Slutningen af forrige Møde begjærede Ordet, troede jeg at turde indskrænke mig til en kort Bemærkning i Anledning af en Yttring, der var fremkommen fra den høitærede Ministers Side lige over for mig; men da der er hengaaet nogen Tid, siden den Yttring er falden, imod hvilken jeg ønsker at gjøre en Indvending, saa tør jeg bede det høie Thing tillade, at jeg ikke indskrænker mig til en ganske kortfattet Udtalelse. Jeg tillod mig i forrige Møde at fremdrage to Spørgsmaal, nemlig for det Første Spørgsmaalet om Betydningen af Positionen i § 10, I. 2, uden Hensyn til om den sluttelig skal validere for 4 eller 3 Millioner, og for det Andet Spørgsmaalet om Lovforslagets Fremme under Hensyn til, at det i Dieblirket er uafgjort, om bemeldte Position skal gjælde for 4 eller kun for 3 Millioner. Den høitærede Minister betegnede min Bemærkning om det første Spørgsmaal som berørende paa en Misforstaaelse, nemlig, at jeg havde opfattet Positionen som indeholdende en Forpligtelse for Ministeren, medens det var bekjendt, at den kun indeholdt en Bemyndigelse. Hvorvidt den høitagede Minister med Søie havde Anledning til at bruge denne Betegnelse, skal jeg ganske henstille, men det maa være mig magtpaaliggende ikke at lade Sagen bero derved. Naar det i § 10 hedder: „Som Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gjæld beregnes: 5,751,724 Rd. 67 ß: I. Af Reservecapitalen tilskydes til Aarets Indtægter: 2. Ved Salg af Reservecapitalens Beholdninger 4 Millioner“, saa vil der trods Udtryksmaaden: „Af Reservecapitalen tilskydes til Aarets Indtægter“, vistnok ikke vindes Tilslutning for en Paastand om, at denne Position betyder en Ordre til at føre 4 Millioner ud af Reservecapitalen til Indtægt for Statsregnskabet for 1872—73, det vil tværtimod blive hævdet, at denne Position kun er en Bevilling, en Hjemmel for Finantsministeren til at forbruge indtil dette Beløb af Reservecapitalen, en Anvisning til ham paa i Reservecapitalen indenfor den satte Grændse at hente den Valuta,

der maatte være fornøden til at afholde de Udgifter, der ere bevilgede. Det vil vistnok blive betonet, at denne Indtægtsbevilling kun indtrekkes tillige indeholder en Ordre til Finantsministeren om en Realisation af en vis Del af Reservecapitalen, men nærmest og først og fremmest er en Bemyndigelse, der finder sin naturlige Begrændsning i Aarets Behov; vilde man give en blot og bar Ordre til Omsætning med Reservecapitalens Midler, da vilde den vel være at give ved en almindelig Lov, men ikke paa Finantsloven. Jeg frasjalder altsaa enhver Debat, om det maatte være utvivlsomt, eller det maatte være omtvisteligt, hvorvidt denne Position med Nødvendighed fører til, at 4 Millioner overgaa fra Reservecapitalen til Indtægt for Statsregnskabet for 1872—73, saaledes altsaa, at hvad der ikke forbruges til Aarets Udgifter, gaar over til Kassebeholdningen og tilvører denne. Dette lader jeg staa hen, men, hvad jeg ønsker at fremhæve, er, at man paa den anden Side efter mit Sjæns ogsaa kan gaa for vidt, naar man udelukkende vil lægge Vægten paa Karakteren Bevilling, at man kan gaa feil ved at paastaa, at denne Position indeholder en blot og bar Bemyndigelse og aldeles ikke har nogen forpligtende Karakter. Denne Indtægtsbevilling er jo ganske vist forskjellig fra de fleste andre Indtægtsbevillinger, idet de fleste andre Indtægter simpelt hen skulle opføres med det Beløb, med hvilket de indkomme, hvortilmod denne maa siges omvendt at indkomme med det Beløb, hvormed den føres i Regnskabet, men jeg tror ikke, at det følger med Nødvendighed deraf, at Ministeren saa har en ubegrændset Myndighed til at føre saa Meget til Indtægt i Genhold til denne Bevilling, som han selv vil. Jeg tror ikke, at det forholder sig saaledes, jeg tror, at denne Bevilling har en vis forpligtende Karakter, idet den udelukker Ministeren fra ad anden Veie, og da navnlig ved at ty til Kassebeholdningen, at supplere Aarets Indtægter saaledes, at de kunne afholde de bevilgede Udgifter. Sæt, at Aarets Indtægter flyde saa meget rigeligere end paaregnet, at Ministeren under Bedligholdelse af den fornødne Kassebeholdning kunde forbruge saa Meget af den,